

РЕШЕНИЕ

№ 172

гр. София, 12.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 13.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **1570** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. с чл.32 от Закона за защита от шума в околната среда /ЗЗШОС/.
С решение №1620/09.02.2021г. по адм.д.№9591/2020г. по описа на ВАС-Шесто отделение е отменено решение №3150/22.06.2020г. по адм.д.№13489/2019г. по описа на АССГ и е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд делото, образувано по жалба на [фирма]-С. против Заповед № 346з-186/21.08.19г на Началника на РУ-С. при ОДМВР-Б., с която на основание чл. 31, ал.3 от ЗЗШОС е наложена на търговското дружество ПАМ „Спиране на дейността на обекта за 3 дни“ на обект - заведение „Баш бар“, находящо се на морския плаж „Градина-централен част 2“, ПИ с идентификатор № 67800.1.36 по КККР на [населено място], общ.С.. В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразна, като издадена в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуални правила. Твърди се необоснованост на фактическите изводи на административния орган, че е било налице разпореждане от 15.08.19г. по чл.28а, ал.1, т.1 от ЗЗШОС, че е извършвана проверка на обекта на 17.08.19г около 1.20 часа, като служители на МВР не са посещавали обекта на тази дата. Твърди се и че обектът не се намира в територия по чл. 16а от ЗЗШОС и дори не граничи с такава, като попада извън обхвата на контрол по ЗЗШОС. Иска се отмяна на оспорената заповед. Претендират се направените по делото съдебни разноски.

В съд.з. жалбоподателят [фирма], р.пр., не се представлява.

Ответникът началник на РУ –С. при ОДМВР-Б., не изпраща представител в съд.з. В

депозирано при първото разглеждане на делото писмено становище оспорва жалбата, прави се възражение за прекомерност на адв. Хонорар, платен от жалбоподателя.

Административен съд София-град, като взе предвид становищата на страните и събраните по делото писмени доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Видно от представената по делото скица, издадена от СГКК-Б., ПИ с идентификатор № 67800.1.36 по КККР на [населено място] представлява морски плаж „Градина Централен-част 2“, с предназначение „защитена територия“, и начин на трайно ползване -крайбрежна плажна ивица.

Във връзка с постъпили сигнали от граждани, с Разпореждане № 346р-8151/15.08.19г., издадено от полицейски орган, на основание чл. 28а ал.1 т.2 от ЗЗШОС, на представлявания ЮЛ, стопанисващо разположения в горния имот бар „Баш бар“ – В. Д. е разпоредено да преустанови озвучаването с озвучителни средства-тонколони, усилвател и друга аудиотехника, разположени в откритата площ в бар „Баш бар“, от 23.00ч до 07.00 часа. Отказът на В.Д. да му се връчи разпореждането е удостоверено с подпис на свидетел. Няма данни разпореждането да е обжалвано.

По повод сигнал от 17.08.19г., подаден на тел.112 в 3.29 часа, от А. В., обитаваща каравана, разположена в парцел „Плоча 1“ в къмпинг „Златна рибка“-С., за шума, който се чува от посока къмпинг „Градина“, с предположение, че силната музика се чува от „Баш бар“ в къмпинг „Градина“, видно от представените по делото докладни записки от полицейски инспектори, е извършена полицейска проверка, при която е констатирано, че в заведението има голям брой клиенти, които се веселят и танцуват, като музиката се чува слабо.

Въз основа на Разпореждане № 346р-8151/15.08.19г., издадено от полицейски орган, и установеното при проверката на 17.08.19г., е издадена обжалваната Заповед № 346з-186/21.08.19г на началника на РУ –С. при ОДМВР-Б., с която на основание чл.31, ал.3 от ЗЗШОС, е наложена ПАМ „Спиране на дейността на обекта за 3 дни“ на обект-заведение „Баш бар“, находящо се на морския плаж „Градина-централен част 2“ , ПИ с идентификатор № 67800.1.36 по КККР на [населено място], общ.С., стопанисван от [фирма]-С., представляван от В. Д..

При така установената фактическа обстановка, и като взе предвид задължителните указания на ВАС, съдът формира следните правни изводи:

Заповедта е издадена от компетентен орган по чл. 33 ал.5 от ЗЗШОС, с предоставени по делегация правомощия да осъществява контрол по чл.16а, ал.2 и ал.3 от ЗЗШОС, по силата на Заповед № 8121з-829/23.07.19г на министъра на вътр.работи. Издадена е издадена в писмената форма по чл.59, ал.1 АПК, като съдържа реквизитите по чл. 59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания за издаването ѝ.

При преценката си за наличие на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и спазване на материалния закон, съдът съобрази следното:

В случая, след като е издадено разпореждането по чл. 28а, ал. 1, т. 1 ЗЗШОС, което не е изпълнено, на основание чл.31, ал.3 ЗЗШОС е наложена ПАМ „Спиране на дейността на обекта за срок от 3 дни“.

Разпоредбата на чл.16а, ал.2 от ЗЗШОС, в редакцията ѝ към издаване на оспорената заповед, предвижда забрана за озвучаването от обекти по ал. 1 /т.е. и на обекти в

областта на услугите, разкрити и разположени в зони и територии, предназначени за жилищно строителство, рекреационни зони и територии и зони със смесено предназначение/ и на открити площи в зони и територии, предназначени за жилищно строителство, рекреационни зони и територии и зони със смесено предназначение за времето от 14,00 до 16,00 ч. и от 23,00 до 8,00 ч. Т.е. чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС забранява каквото и да е озвучаване в определен часови диапазон. При констатиране на нарушение по чл.16а, ал.2, съгласно чл.28а, ал.1 ЗЗШОС, определените от министъра на вътрешните работи длъжностни лица по чл. 19 издават писмено разпореждане за преустановяване на озвучаването. Разпоредбата на чл.31, ал.3 ЗЗШОС предвижда, при неизпълнение на разпореждането по чл.28а, ал.1, т.1, дейността на обекта да се спре за срок три дни.

Предвид задължителните за настоящия съд указания в решение №1620/09.02.2021г. по адм.д.№9591/2020г. по описа на ВАС-Шесто отделение, с което делото е върнато за ново разглеждане, административният съд приема, че основният спор по делото е дали процесният обект бар „Б.“ е разположен в зона или територия, предназначена за жилищно строителство, рекреационна зона или територия или зона със смесено предназначение; т.е. приложима ли е за него нормата на чл.16а, ал. 2 от ЗЗШОС. Предвид задължителните указания на ВАС, в случая не би могло да се приеме, че горното обстоятелство е относимо само в производството по чл.28а, ал.2 ЗЗШОС по обжалване на разпореждането по чл. 28а, ал. 1, т. 1 ЗЗШОС, и че в настоящото следва да се установи само дали то е изпълнено. Т.е. следва на общо основание в настоящото производство да бъде извършена преценка относно предназначението на територията, в която обектът попада, във връзка с което, съдът взе предвид следното:

Съгласно чл.7, ал.1 ЗУТ, според основното им предназначение, определено с концепциите и схемите за пространствено развитие и общите устройствени планове, териториите в страната са: урбанизирани територии (населени места и селищни образувания), земеделски територии, горски територии, защитени територии, нарушени територии за възстановяване, територии, заети от води и водни обекти, и територии на транспорта; като съгласно ал.2, територии с предназначение земеделски, горски или урбанизирани територии могат да бъдат едновременно и с предназначение защитени територии, определени със закон. Съгласно чл. 9 от Закона за черноморското крайбрежие, на територията на Ч. крайбрежие се създават следните охранителни зони: 1. зона "А" с режим на особена териториалноустройствена защита, която съгласно чл.10 включва и крайбрежната плажна ивица; 2. зона "Б" със специфични характеристики на територията и специален режим за опазване на териториалните и акваториалните ресурси. По смисъла на § 1, т.24 от ДР на ЗЗШОС, "Зони и територии, предназначени за жилищно строителство, рекреационни зони и територии и зони със смесено предназначение" са зоните и териториите по смисъла на наредбата по чл. 13, ал. 1 от Закона за устройство на територията, т.е. на Наредба №7 от 22.12.2003 г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони. Съгласно чл.4, ал.3 от Наредба №7, с районните устройствени схеми и с общите устройствени планове на общини или части от тях се определят следните територии с основно предназначение съгласно чл. 7 ЗУТ: 1. урбанизирани територии (населени места и селищни образувания); 2. земеделски територии; 3. горски територии; 4. защитени територии; 5. нарушени територии за възстановяване. В случая, обектът е разположен върху морския плаж „Градина-централен част 2“ на [населено място], който по КККР на [населено място] е с предназначение „защитена

територия“ и начин на трайно ползване - крайбрежна плажна ивица; т.е. по Наредба № РД-02-20-5 от 15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри е с код 3440 от Класификатор за начините на трайно ползване на поземлените имоти -17. Поземлени имоти за защитена природна среда. От КККР не се установява обектът да попада в зона или територия, предназначена за жилищно строителство, рекреационна зона или територия или зона със смесено предназначение. Дори да се приеме, че барът попада в урбанизирана територия по ОУП от 2016г. на Община-С. /за който по делото са налице графични данни, такива по представеното от кмета на общината писмо и който е достъпен на интернет страницата на общината/, не се установява, тя да е с релевантното по чл.16а, ал.2 от ЗЗШОС предназначение. Видно от графична извадка от ОУП от 2016г., барът е извън устройствена зона Ок по Таблица №2 от приложение №2 на Наредба № 8 от 14.06.2001г. за обема и съдържанието на устройствените планове - Рекреационна устройствена зона, предназначена за курорт и допълващи го дейности.

Въпреки, че към настоящия момент разпоредбата на чл.16а, ал.2 ЗЗШОС забранява озвучаването от физически лица или от обекти по ал. 1 и на открити площи в зони и територии, предназначени за жилищно строителство, рекреационни зони и територии и зони със смесено предназначение, включително когато озвучаването се излъчва от място извън строителните граници на селищната територия или от неурбанизирана територия, т.е. от значение е докъде стига звука, съгласно чл.142 АПК, съответствието на оспорения административен акт с материалния закон следва да се прецени с оглед редакцията му към налагането на ПАМ, според която от значение е територията, от която се извършва озвучаването.

Предвид изложеното съдът намира, че оспорената заповед е издадена в нарушение на материалния закон, поради което следва да бъде отменена.

При този изход на делото, на основание чл. 143 ал.1 от АПК, на жалбоподателят следва да бъдат присъдени направените от него по делото съдебни разноски за държавна такса в размер на 50лв.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 във вр. с чл.173, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед №346з-186/21.08.19г на Началника на РУ –С. при ОДМВР-Б..

ОСЪЖДА Областна Дирекция на Министерство на вътрешните работи-Б. да заплати на [фирма]-С. , ЕИК-205151339, съдебни разноски в размер на 50 /петдесет лева/.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: